

grundlovmæssige Betingelser, der give Valgret for det Lidsrum, for hvilket Valglisten skulle gjælde, ikke bestomindre skulle være uberettigede til at stemme, naar de, efterat Valglisten saaledes vare traadte i Virksomhed, havde mistet Noget af de grundlovmæssige Betingelser, saa er det jo en Selvfølge, at saa maa det Samme gjælde ogsaa med Hensyn til de Personer, som paa anden Maade have mistet nogle af de Betingelser, som i Grundloven foreskrives som almindelige for Valgret. Det vil altsaa ikke blot gjælde Personer, der ere gaaede fallit, efterat Valglisten ere berigtigede osv., men det vil ogsaa gjælde dem, der have modtaget Fattigundersøttelse efter den Tid, det vil gjælde dem, der efter den Tid ere dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling og saa fremdeles. Naar der nu fra den modsatte Side høves den Anskuelse, at de berigtigede Valglistor bør tjene til Grundlag for de Valg, der foretages i Aarets Løb, støtter denne Anskuelse sig jo paa de udtrykkelige Ord i Valgloven. Det hedder i Valglovens § 14, at de Erindringer, der maatte fremkomme mod Valglisten, paafjendes osv. og det hedder da mod Slutningen: „De derefter berigtigede Valglistor underskrives af Kommunalbestyrelsens Formand. I Aarets Løb kan herefter ingen Forandring foretages uden i Genhold til Dom“. Det hedder endvidere i Valglovens § 21, at Valglisten gjælde fra 1ste April til 31te Marts i det paafølgende Aar. Efter disse Lister foretages alle i Aarets Løb foresaaede Valg til Folkethinget. Der gjøres Undtagelse, forsaavidt som Mænd, der ere opførte paa Tilleggslisten, kun komme med, saavidt de i Aarets Løb opnaa den fornødne Alder eller have været det Aar i Kredsen, som udkræves for at være valgberettiget. Det fremgaar formentlig af disse Bestemmelser, at det har været Valglovens Mening, at de berigtigede Valglistor skulle lægges til Grund for Spørgsmaal om Valgret i Aaret fra den 1ste April det ene Aar til den 31te Marts det paafølgende Aar, og det vilde ganske vist føre til overordentlig store Forvillinger og Forvirringer, dersom man vilde gjøre den modsatte Anskuelse gjældende. Det vilde føre til, at der i enkelte Tilfælde vilde opstaa Strid om, hvorvidt Personer havde mistet de grundlovmæssige Betingelser for at være valgberettigede eller ikke, og det ses ikke, hvorledes Saadant skulde finde sin Afgjørelse. Den Fortolkning, man derfor ogsaa, saavidt mig bekendt, hidtil i Rigsdagen, navnlig i Folkethinget, har hævdet som den rette, den, der hjemles ved Valgloven, og som ogsaa maa siges at være begrundet i rette, praktiske Hensyn er den, at det er de berigtigede Valglistor, der ere Grundlaget for Valget, og at det ikke kunde nytte bagester at komme med Klager, hverken over, at en Berettiget er udeladt eller en Uberettiget er optagen. Den Anskuelse vil jeg derfor ogsaa anse det for at være

uheldigt om man skulde komme fra paa den ene eller anden Maade. For Fuldstændighedens Skyld skal jeg bemærke, at jeg ikke tror, at den ærede Ordfører har Ret, naar han sagde, at ogsaa Udlandinge vare admitterede til at afgive deres Stemme. Der er ganske vist Tilfælde, hvori 2 Personer ere tagne for 2, der vare døde, og at der er Fallerter, som have stemt, og det mener jeg, at de have gjort med Rette, og naar det siges, at Fattiglemmer have stemt, anser jeg dette for rigtigt, forsaavidt de have været opførte paa Valglisten. Men iøvrigt har Mindretallet gjort opmærksom paa, at, hvis man vilde fradrage de Personer, som ikke havde været opførte paa Valglisten paa Grund af ny Fattigundersøttelse, vilde det give et Resultat, der var i Favør af Christensen og altsaa til Skade for Lange. Udvalgets Mindretal ser altsaa ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at forfaste Valget.

Alberti: Den ærede Ordfører feiler ved at tro, at min Beretning i Betænkningen er fremfat af Hensyn til Fremtiden, den gjælder netop Nutiden. Jeg har nemlig forstaaet Udvalgets Opgave saaledes, at den skulde give Thinget Beretning om Klagepunkterne og de derom indvundne Oplysninger. Da vi nu have haft Klage over Valgtryk udenfor Nyborgs Kjøbstad, og da der er leveret os et fortrinligt Forhør, som oplyser, hvorledes disse Klager ere begrundede, mener jeg, at vi skulde haade Klagerne og Thinget og Dommeren at gjengive, hvad der er kommet frem derom. Jeg har sagt den ærede Ordfører det før, han har ikke forstaaet det og vil formodentlig heller ikke fatte det idag. Jeg for mit Vedkommende kan jo nok indse, at Nyborg Valglistor lide af Usuldkommenheder. Men jeg maa for at give den ærede Ordfører en Bebreidelse tilbage, sige, at jeg anser hele hans Fremstilling af disse Nyborgske Valglistor og hans Bemærkninger derom for at være af temmelig tvivlsom Natur, og jeg kan i den Henseende indtil en vis Grad give den ærede Ordfører for Mindretallet Ret i, at vi ikke kunne kassere Valget paa Grund af Valglisten. Thi saa ofte, der har været Valg i Nyborg, have de samme Lister været brugte, og Hr. Lange er kommen herind i Thinget valgt paa de samme Lister, uden at han har gjort Indsigelse derimod, eller uden at Kjøbmand Winkler eller nogen Anden har reist Anker derimod. Jeg siger saa: Være de Lister gode nok den Gang, vare de det ogsaa den 3die Januar iaar. I den Henseende lægger jeg ikke megen Vægt paa Ordførerens Udvikling; men jeg tager derimod det Hensyn, der iøvrigt kan tages om Klagernes Berettigelse, og det er det Hensyn, at der paa Landet er brugt Valgtryk. Thi naar en Forvalter paa et af Godserne i Kredsen siger, at Cieren af Ordbækunde har besluttet, at han ikke længere vil have Nogen i sit